

[Ministeren for skatter og afgifter.]

samlede skattereform. Ikke mindst på den baggrund kan det nok undre at høre hr. Jens Fogeds udtalelser her i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Foged (V):

Når ministeren har den forundring, så er det formodentlig, fordi provenutabet er det spørgsmål, som i den givne situation drøftes mellem statsministeren og partierne netop i øjeblikket. Jeg håber, ministeren lagde mærke til, at det også var det, vi fæstede os mest ved, hvilket provenutab der vil være. De tal, som ministeren kom med, var jo de maksimalt mulige, og det er ikke helt rimeligt at diskutere det maksimalt mulige, når ministeren godt ved, at der er et forholdsvist lille antal, der når op til de 5.000 kr.

Vi er altså velvilligt stemt over for selve ideen, men vi vil gerne have en beregning, der går på nogle tal, der er mere relevante.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Nej, det var ikke, som hr. Jens Foged tror, dette med provenuet, der forundrer mig. Det gør det ikke mere, for vi har snart oplevet i en række forslag på striben her i folketinget, at når det drejer sig om at begrænse statens provenu, så er der — jeg vil ikke sige, der ikke er nogen grænser, for jeg erkender, at hr. Jens Foged gav udtryk for dette synspunkt, men man accepterer en lang række mindreindtægter her i salen, samtidig med at vi andetsteds i huset sidder og kæmper for at finde endda ganske begrænsede beløbstørrelser. Nej, det, der forundrede mig, var hr. Jens Fogeds udtalelser set i relation til, at den daværende venstre-regering reelt nedsatte beløbet. Det blev stående ved 3.000 kr., men skulle dække nogle flere fradrag. Det gjorde man i sit oplæg til en samlet skattereform. Jeg troede, der var en linje heri. Jeg forstår, at det var der ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget's overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri [af Kaj Hansen m. fl.]

(Lovforslag nr. 149. Fremsat 16/1 76)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Lovforslagets målsætning er et almennyttigt byggeri på 8.000 lejligheder årligt. Det er også målsætningen i den boligpolitiske aftale af 1974, som boligbyggeriloven af 1975 hviler på. Jeg kan derfor helt og fuldt tiltræde denne målsætning.

Men lovforslaget sigter mod at opfylde denne målsætning ved at lade staten stille de finansieringsmidler til rådighed, som boligselskaberne selv skal skaffe.

Finansieringen af 8.000 almennyttige boliger årligt skal efter boligbyggeriloven af 1975 sikres ved, at landsbyggerifonden indskyder en rente- og afdragsfri grundkapital på 23 pct. i det enkelte byggeri. Af disse midler får landsbyggerifonden de 10 pct. stillet til rådighed af staten, 5 pct. af kommunerne, og de resterende 8 pct. skal landsbyggerifonden skaffe ved indskud fra almennyttige boligafdelinger fra før 1965. Denne ordning var et væsentligt led i den boligpolitiske aftale af 1974 mellem socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti.

Loven fastsætter, at landsbyggerifonden skal opkræve 70 mill. kr. Det er det beløb, som vil bringe fonden i stand til at yde lån til 8.000 lejligheder ud fra prisforholdene den 1. april 1974. De 70 mill. kr. svarer til ca. 6 kr. pr. m² i de boliger, hvorfra bidragene skal komme, eller for en 3 værelses lejlighed på 80 m² 480 kr. årligt. Disse 70 mill. kr. har landsbyggerifonden opkrævet efter lovens rammer.

Den økonomiske udvikling har imidlertid medført, at den gennemsnitlige anskaffelses-